

126 b

Plať,“ vecě, „jeden kroš jemu,“
i provrže ten kroš k němu,
i sadi druhý naň spieše;
70 ten kroš opět provrzieše.
Osm vrhóv vešdy pospolu
ztrati švec u toho stolu.
Žena, uzřevši to, vecě:
„Milý muži, nehraj viece,
75 nevěrněť na kostku mece,
ani kdy kostkú zaklekce.“
On vecě: „Počakaj málo,
ješčet mi pět krošiev ostalo:
neboť tu pět k němu provrhu,
80 nebo dřevních osm vyvrhu.“
Žena mu počě brániti
řkúc: „Musíš mě dřiev zabiti.
Nedámť ostatka projhrati,
musíš mi jej inhed dáti.“
85 On vecě: „Zlá ženo, přestaň,
neb vetčas budu nekázán!“
Krčmář vecě: „Buď kázána,
paní, neb budeš svázána.
Jhraj pro ni preč, nejměj péčě,
90 nechaj, ať se hořem vsteče.“
A když ho ke jhře připraví,
inhed jej všech peněz zbaví.
127 a Švec | chtieše na základ jhráti,
žena jemu počě láti
95 řkúc: „Ba, hubenče hubený,
ke mně své viery neplný,
tys byl mně ten věrdunk otdal
a jižs jej hanebně projhral;
ješče chceš na základ jhráti?
100 Buóh dajť se diáblu dostati.“
On vecě: „Nemluviž mnoho,
neboť mě bude hněv z toho;